

XLV.

Betænkning

over

Forslag til Lov om Ændring i Lov om Statens Medvirken til en Reorganisation af Den danske Landmandsbank, Hypothek- og Vekselbank af 21. September 1922 med Ændringer af 5. Februar 1923.

(Afgiven af Folketingets Udvalg den 6. Marts 1926).

Udvalget har indhentet en Række Oplysninger angaaende Bankens Virksomhed, navnlig siden Rekonstruktionen i Februar 1923, og har desuden ført Forhandlinger saavel med Landmandsbankens Direktion og Bankraad som med det i Henhold til Loven af 5. Februar 1923 nedsatte Banknævn.

Udvalgets Arbejde er resulteret i, at et *Flertal* (Fr. Andersen [Kh.-Frb. ø. Stkr.], Andreasen, Bresemann, Martin Hansen, Kragh, N. Neergaard, Hans Nielsen, Gustav Pedersen, Pinstrup, Pitzner og Trier) er enedes om at fremme Lovforslaget med enkelte Ændringer, der dels tager Sigte paa at tydeliggøre Bestemmelsen i Lovforslagets § 1, sidste Linie, dels begrænser Tidspunktet for Statsgarantiens Ophør til 1932, og desuden udtrykker, hvorledes Bankens Fremtid bør planlægges.

Udvalget er i saa Hensende enig om, at Landmandsbanken ikke ud i en længere Fremtid kan fortsætte med Statsgaranti som Grundlag, hvorfor der ogsaa er Enighed om, at Arbejdet for at sikre Bankens Fremtid maa paabegyndes i den Tid, som nu forestaar. Hele Udvalget har derfor opfordret Ministeren til at lade paabegynde en indgaaende Undersøgelse af alle Bankens Forhold samt Forberedelse af Forslag

til en Nyordning, under hvilken Banken kan fortsætte sin Virksomhed, naar Statsgarantien bortfalder.

Ministeren har erklæret sig indforstaaet hermed og er enig med Udvalget i, at der snarest muligt optages et saadant Arbejde med Bistand af Rigsdagens Landmandsbankudvalg, Repræsentanter for Nationalbanken og de private Banker samt Erhvervslivet.

Det er oplyst for Udvalget, at Ministeren overvejer, hvorledes Staten kan opretholde Indseende med Bankens Forhold, og han har erklæret sig villig til ikke at iværksætte en Ordning i saa Henseende, før efter Samraad med Rigsdagens Landmandsbankudvalg.

Et *Mindretal* (Rode og Zahle) anbefalede i Februar 1923 at stemme mod Loven om den ubegrænsede Statsgaranti for Landmandsbankens Forretningsvirksomhed. Mindretallet udtalte i Betænkningen, at det var overbevist om, at Forslaget indeholdt Spiren til en ulykkelig Udvikling og Farer for Statens Finans- og Pengevæsen, og at det overhovedet var utilraadeligt at overdrage en lille Kreds af private Mænd at forvalte aarlige Pengemidler, der udgjorde mere end det dobbelte af Statens